

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 6Nt/164/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3117010592
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Fiala
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2020:3117010592.2

Uznesenie

Okresný súd Trenčín v trestnej veci odsúdeného G. X., nar. XX.XX.XXXX v O., trvale bytom O., t. č. v E. a ÚVV Ilava, o zahľadanie odsúdenia, predsedom senátu JUDr. Michalom Fialom v Trenčíne dňa 16.06.2020 takto

rozhodol:

I. Podľa § 92 ods. 1 písm. c) Tr. zákona s a žiadosť odsúdeného G. X., nar. XX.XX.XXXX, o zahľadanie odsúdenia zamietla.

II. Podľa § 474 Tr. poriadku odsúdený G. X., nar. XX.XX.XXXX, nie je účastný v prípade odsúdenia vo veci Okresného súdu Trenčín sp. zn. 4T/465/1988 amnestie prezidenta ČSSR zo dňa 01.01.1990 s účinkom, že sa na neho hľadá ako by nebol odsúdený.

odôvodnenie:

Dňa 19.04.2017 bola Okresnému súdu Trenčín doručená žiadosť odsúdeného G. X., nar. XX.XX.XXXX, o zahľadanie odsúdenia v trestnej veci Okresného súdu Trenčín sp. zn. 4T/465/1988.

O predmetnej žiadosti rozhodol súd uznesením sp. zn. 6Nt/164/2017 zo dňa 14.08.2019 (č. I. 54) a to tak, že žiadosť odsúdeného zamietol. Proti uvedenému rozhodnutiu podal odsúdený sťažnosť (č. I. 60), ktorú odôvodnil tým, že okresný súd napadnutým uznesením pochybil, pretože trest odňatia slobody v trestnej veci vedenej Okresným súdom Trenčín pod sp. zn. 4T/465/1988 (uvedený v jeho odpise registra trestov pod bodom 3) mu bol

v celej svojej výmere odpustený amnestiou prezidenta republiky zo dňa 03.01.1990 (správne má byť zo dňa 01.01.1990) a časť trestu vo výmere dvoch rokov z uvedeného odsúdenia (bod 4 v odpise jeho registra trestov) mu bola takisto odpustená už uvedenou amnestiou a

vo zvyšnej časti mu bol výkon trestu odňatia slobody podmienenečne odložený. Tento trest mu mal byť podľa § 92 ods. 4 Tr. zákona zahladený, keďže ho vykonal dňom 18.08.1997. Ďalej vyjadril názor, že keďže sa lehota spravuje skutočnou dĺžkou výkonu trestu, ktorou bol v jeho prípade trest odňatia slobody neprevyšujúci jeden rok, má za to, že viedol riadny život

na slobode po dobu aspoň jedného roka. Ďalej požiadal o preskúmanie možnosti aplikácie Trestného zákona č. 140/1961 Zb. z hľadiska toho či nie je výhodnejší z pohľadu možnosti výmazu odsúdenia z registra trestov. Záverom poukázal, že amnestia prezidenta republiky

zo dňa 01.01.1990 mala i účinky zahľadania. Preto navrhol, aby krajský súd napadnuté uznesenie v celom rozsahu zrušil a aby sám rozhodol o zahladení odsúdenia tak, ako sa podaným návrhom domáhal.

O predmetnej sťažnosti rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením sp. zn. 2Tos/117/2019 zo dňa 05.11.2019 (č. I. 64) a to tak, že napadnuté uznesenie zrušil v celom rozsahu a okresnému súdu uložil aby vo veci znovu konal a rozhodol. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že: „Už na úvod musí krajský súd konštatovať, že okresný súd nemal dostatočný základný a zákonný podklad pre rozhodnutie v posudzovanej veci, keď vychádzal prakticky iba zo zabezpečeného odpisu Registra trestov Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky a nezabezpečil trestný spis Okresného súdu Trenčín sp. zn.

4T/465/1988 alebo aspoň minimálne meritórne rozhodnutie v uvedenej trestnej veci, čím sa napadnuté uznesenie okresného súdu stalo nepreskúmateľným. V posudzovanej trestnej veci je totiž potrebné zistiť, či proti odsúdenému bolo trestné stíhanie, vo vzťahu ku ktorému sa odsúdený domáha zahľadania vedené ako proti mladistvému páchatelovi alebo už ako proti dospelému páchatelovi a v tomto smere je nevyhnutné zistiť ako mu boli právoplatne uložené trestné sankcie, čo má relevantný význam pre posúdenie (v rámci prejudiciálnej otázky) či jeho odsúdenie bolo alebo nebolo aj s prihliadnutím na § 121 Tr. zákona zahladené, pokiaľ mu boli uložené trestnoprávne sankcie ako mladistvému páchatelovi. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia vôbec vyplýva nielen to, že sa okresný súd s riešením tejto otázky nezaoberal, ale toto nemohol ani zistiť, keďže nezabezpečil predmetný trestný spis alebo aspoň právoplatné meritórne rozhodnutie, pričom iba odpis z registra trestov GP SR nie je v tomto smere dostatočným podkladom, pretože z jeho obsahu nevyplývajú dôležité skutočnosti, ktoré sú potrebné pre objasnenie rozhodujúcich skutočností v posudzovanej veci. Napadnuté uznesenie okresného súdu je preto nielen nepreskúmateľné, ale z pohľadu vytýkaných nedostatkov, ktoré predchádzali vydaniu napadnutého uznesenia aj predčasné a preto okresný súd bude povinný opätovne vo veci konať a až po zabezpečení potrebných listinných podkladov, aj so zreteľom na obsah námietok uvedených v sťažnosti odsúdeného, po zákonom vyhodnotení všetkých dôkazov, bude môcť okresný súd opätovne v posudzovanej veci odsúdeného G. X. rozhodnúť v súlade so skutkovým stavom veci a zákonom a bude povinný sa popritom relevantne vysporiadať s otázkou správnej aplikácie znenia Trestného zákona vzhľadom na námietky odsúdeného v tomto smere.“

Dňa 09.01.2020 bolo súdu doručené podanie od odsúdeného (č. l. 71), v ktorom ten uviedol, že trest pod č. 3 pre trestný čin podľa § 241 mu bol amnestovaný v celom rozsahu amnestiou prezidenta republiky zo dňa 03.01.1990 (správne má byť 01.01.1990), pričom táto amnestia mala zahľadovací účinok a preto žiada o výmaz tohto trestu. Ďalej uviedol, že trest pod č. 4 pre trestný čin lúpeže podľa § 234 ods. 1 Tr. zákona mu bol amnestovaný vo výške 2 roky a následne bol podmienene odložený. Ďalej poukázal, že požiadal tunajší súd o zaslanie rozsudku vo veci sp. zn. 4T/465/1988, ktorý je uvedený v jeho registri pod č. 4, pričom mu bol zaslaný rozsudok s uvedenou spisovou značkou, ktorý sa týka jeho brata a nie jeho osoby a teda uvedené odsúdenie mu bolo zaznamenané v jeho registri. Záverom požiadal o výmaz trestov uvedených v jeho registri trestov pod č. 3 a 4.

Na základe vyššie uvedených skutočností súd vo veci znovu konal, pričom zistil tento skutkový stav:

Z úradného záznamu od pracovníčky registratúrneho strediska Okresného súdu Trenčín (archív) zo dňa 30.12.2019 (č. l. 70) vyplynulo, že spis Okresného súdu Trenčín sp. zn. 4T/465/1988 je skartovaný, pričom odsúdenie pod uvedenou spisovou značkou sa týka Y. X. a nie G.. Zároveň bol predložený aj rozsudok Okresného súdu Trenčín sp. zn. 4T/465/1988 zo dňa 18.05.1989.

Z odpovede od Generálnej prokuratúry SR zo dňa 16.01.2020 (č. l. 83) vyplynulo, že súčasťou evidencie registra trestov k odsúdeniam vo veci Okresného súdu Trenčín sp. zn. 4T/465/1988 sú iba dva trestné listy. Z prvého trestného listu (č. l. 84) vyplynulo, že odsúdený bol uznaný vinným rozsudkom zo dňa 14.10.1988 pre trestný čin pohlavného zneužívania podľa § 242 ods. 1 Tr. zákona č. 140/1961 Zb., pre ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody 1 (jeden) rok, z ktorého bol následne podmienene prepustený dňa 01.08.1990. Z druhého trestného listu (č. l. 85) vyplynulo, že odsúdený bol uznaný vinným rozsudkom zo dňa 14.10.1988 pre trestný čin lúpeže podľa § 234 ods. 1 Tr. zákona č. 140/1961 Zb. a pre trestný čin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2 k § 247 ods. 1 Tr. zákona č. 140/1961 Zb., pre ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky, ktorý bol následne amnestiou zmiernený o dva roky s tým, že trest vykonal dňa 18.08.1997. Z predmetného trestného listu tiež vyplynulo, že časti trestnej činnosti sa mal dopustiť s bratom Jaroslavom.

Na základe opätovnej žiadosti bol opäť preskúmaný archív tunajšieho súdu, pričom v prípade odsúdeného bol predložený rozsudok Okresného súdu Trenčín sp. zn. 4T/465/1988 zo dňa 14.10.1988 spolu s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4To/11/1989 zo dňa 31.01.1989, ktoré rozhodnutia sa týkajú odsúdeného. Z uvedeného tak vyplýva, že v predmetnej veci sú dve odsudzujúce rozhodnutia, a to jedno zo dňa 18.05.1989 (č. l. 73), ktoré sa netýka odsúdeného, ale jeho brata Jaroslava, a rozhodnutie zo dňa 14.10.1988, ktoré sa vzťahuje už aj na odsúdeného.

Z rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 4T/465/1988 zo dňa 14.10.1988 (č. I. 89) a z rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4To/11/1989 zo dňa 31.01.1989 (č. I. 103) súd zistil, že odsúdený bol právoplatne uznánym vinným zo spáchania skutku uvedeného:

- v bode 2/ rozsudku pre trestný čin lúpeže podľa § 234 ods. 1 Tr. zákona č. 140/1961 Zb., spáchaný dňa 21.04.1988,

- v bode 7/ rozsudku pre dvojnásobný trestný čin pohlavného zneužívania podľa § 242 ods. 1 Tr. zákona č. 140/1961 Zb., spáchaný v presne nezistený deň vo februári 1988 a v noci z 08.03. na 09.03.1988, ktorého sa dopustil ako mladistvý,

- v bode 8/ a 9/ rozsudku pre jeden pokračujúci trestný čin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2 k § 247 ods. 1 Tr. zákona č. 140/1961 Zb., spáchaný dňa 09.04.1988 a v presne nezistený deň koncom februára 1988, pričom čiastkového útoku pod bodom 9/ sa dopustil ako mladistvý,

za to mu boli uložené dva samostatné tresty odňatia slobody, a to súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok pre skutok uvedený v bode 7/ rozsudku a samostatný úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky pre skutky uvedené v bode 2/, 8/ a 9/ rozsudku.

Súd následne zistil z odpisu registra trestov (č. I. 51), že vyššie uvedené odsúdenie zodpovedá dvom záznamom v registri trestov, a to záznamu pod č. 3 a 4, pričom:

- v prípade záznamu č. 3 ide o odsúdenie pre skutok bodu 7/ rozsudku, t. j. pre trestný čin pohlavného zneužívania podľa § 242 ods. 1 Tr. zákona č. 140/1961 Zb., s trestom odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok, z ktorého bol následne podmiennečne prepustený dňa 01.08.1990,

- v prípade záznamu č. 4 ide o odsúdenie pre skutky bodu 2/, 8/ a 9/ rozsudku, t. j. pre trestný čin lúpeže podľa § 234 ods. 1 Tr. zákona č. 140/1961 Zb. a pokračujúci trestný čin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2 k § 247 ods. 1 Tr. zákona č. 140/1961 Zb., s trestom odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky, ktorý vykonal dňa 18.08.1997. Časť tohto trestu vo výmere 2 (dva) roky bola odsúdenému odpustená amnestiou.

Na vyššie uvedený skutkový stav súd aplikoval ustanovenia Tr. zákona č. 300/2005 Z. z. v znení platnom a účinnom v čase rozhodovania súdu. Pokiaľ sa odsúdený vo svojej sťažnosti domáhal preskúmania možnosti aplikovania „starého“ Trestného zákona, t. j. zákona č. 140/1961 Zb. z dôvodu, že ten by mohol byť v jeho prípade priaznivejší, v tomto súd poukazuje, že z ustanovenia § 2 Tr. zákona č. 300/2005 Z. z. o časovej pôsobnosti, nevyplýva, že by sa mal použiť v prípade rozhodovania o zahľadení odsúdenia zákon, ktorý je pre páchatela priaznivejší. Uvedené ustanovenie sa aplikuje „iba“ v prípade posudzovania otázky trestnosti činu, ukladania trestu a ochranného opatrenia. Zároveň z prechodných ustanovení Tr. zákona č. 300/2005 Z. z. (§ 437 a nasl.) nevyplývalo, že by sa na zahľadenie odsúdenia mali použiť ust. „starého“ Tr. zákona, t. j. zákona č. 140/1961 Zb. Z týchto dôvodov preto súd aplikoval ust. o zahľadení podľa Tr. zákona č. 300/2005 Z. z. v znení platnom a účinnom v čase rozhodovania.

Podľa § 92 ods. 1 Tr. zákona môže súd zahľadiť odsúdenie, ak odsúdený viedol po výkone alebo odpustení trestu, alebo po premlčaní jeho výkonu riadny život nepretržite po dobu najmenej

- a) desať rokov, ak ide o odsúdenie na trest odňatia slobody prevyšujúci päť rokov,
- b) päť rokov, ak ide o odsúdenie na trest odňatia slobody prevyšujúci jeden rok,
- c) tri roky, ak ide o odsúdenie na trest odňatia slobody neprevyšujúci jeden rok.

Podľa § 92 ods. 4 Tr. zákona doba uvedená v ods. 1 sa v prípade, že sa u podmiennečne prepusteného a podmiennečne prepusteného s dohľadom má za to, že trest bol vykonaný dňom, keď odsúdený bol podmiennečne prepustený, spravuje dĺžkou skutočného výkonu trestu. Ak bol trest zmiernený rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky, spravuje sa dĺžkou trestu takto zmierneného.

Podľa § 469 Tr. poriadku o zahľadení odsúdenia rozhoduje súd na žiadosť odsúdeného, osôb, ktoré by mohli v prospech odsúdeného podať odvolanie, alebo na návrh záujmového združenia občanov uvedeného v § 4 ods. 2; pred uplynutím doby uvedenej v § 92 ods. 1 Tr. zákona môže podať žiadosť

o zahľadenie odsúdenia len odsúdený. O zahľadení odsúdenia mladistvého rozhodne súd aj bez návrhu alebo žiadosti.

Podľa § 470 ods. 1 Tr. poriadku o zahľadení odsúdenia rozhoduje predseda senátu okresného súdu, v ktorého obvode odsúdený v čase podania návrhu má bydlisko alebo kde naposledy mal bydlisko, a to aj vtedy, ak ide o odsúdenie vojenským súdom.

Súd po preskúmaní návrhu odsúdeného, celého obsahu spisu ako aj v zmysle právneho názoru krajského súdu vysloveného v zrušujúcom rozhodnutí skúmal:

- či odsúdený je účastný amnestie prezidenta ČSSR zo dňa 01.01.1990 s účinkom, že sa na neho hľadá akoby nebol odsúdený, ktorej aplikácie sa domáhal v súvislosti s odsúdením pod bodom 3 v registri trestov,

- či došlo u odsúdeného k zahľadeniu odsúdenia v zmysle § 121 ods. 1 Tr. zákona,

- či odsúdený viedol po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody vo veci, ktorej odsúdenie žiada zahľadiť riadny život.

I. Aplikovanie amnestie

Odsúdený sa vo svojich podaniach na č. l. 25 a 71 domáhal aplikovania amnestie prezidenta ČSSR zo dňa 01.01.1990. Konkrétne odsúdený uvádzal, že v prípade odsúdenia pod bodom 3 registra trestov sa na toto odsúdenie vzťahuje vyššie uvedená amnestia, a to s účinkom, že sa na páchatel'a hľadá ako keby nebol odsúdený. Súd z rozhodnutia prezidenta ČSSR o amnestii zo dňa 01.01.1990, a to z čl. 3 zistil, že skutočne predmetná amnestia „zahľadzovala“ negatívne následky odsúdenia páchatel'ov trestnej činnosti s účinkom, že sa

na nich hľadá ako by neboli odsúdení, a to v prípade trestov odňatia slobody, pri ktorých horná hranica trestu odňatia slobody neprevyšuje jeden rok. Ako súd zistil odsúdený bol v prípade odsúdenia uvedeného pod bodom 3 registra trestov uznaný vinným zo spáchania trestného činu pohlavného zneužívania podľa § 242 ods. 1 Tr. zákona č. 140/1961 Zb. v znení účinnom do 13.02.1989, pre ktorý zákon stanovoval trest odňatia slobody 1 až 8 rokov. Nakoľko však odsúdený spáchal uvedený trestný čin ako mladistvý v zmysle § 79 ods. 1 Tr. zákona č. 140/1961 Zb. sa trestné sadzby znižujú na polovicu, pričom horná hranica trestnej sadzby nesmie prevyšovať päť rokov a dolná hranica jeden rok. Za použitia uvedeného ustanovenia tak trestná sadzba pre vyššie uvedený trestný čin je v rozmedzí 6 mesiacov až 4 roky. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti tak odsúdený v prípade odsúdenia uvedeného pod bodom č. 3 registra trestov nie je účastný amnestie prezidenta ČSSR zo dňa 01.01.1990 s účinkom, že sa na neho hľadá ako by nebol odsúdený.

II. Skúmanie zahľadenia ex lege v zmysle § 121 ods. 1 Tr. zákona

V zmysle rozhodnutia krajského súdu súd skúmal či u odsúdeného sú splnené podmienky pre zahľadenie odsúdenia podľa § 121 ods. 1 Tr. zákona, v zmysle ktorého dochádza k zahľadeniu odsúdenia u mladistvého odsúdeného, ktorému bol uložený alebo rozhodnutím prezidenta zmiernený alebo odpustený trest odňatia slobody v dĺžke neprevyšujúcej jeden rok, ihneď po vykonaní tohto trestu tzv. ex lege, t. j. priamo zo zákona bez potreby rozhodovania súdu.

Súd z odpisu registra trestov (č. l. 51) a z priložených rozhodnutí zistil, že v prípade odsúdenia:

- pod bodom 3 registra trestov bol odsúdenému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok, a to za skutok uvedený v bode 7/ rozsudku, ktorý spáchal ako mladistvý,

- pod bodom 4 registra trestov bol odsúdenému uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky, ktorý bol zmiernený amnestiou prezidenta ČSSR zo dňa 01.01.1990, na 1 (jeden) rok, a to za skutky pod bodom bodu 2/, 8/ a 9/ rozsudku, pričom skutok pod bodom 9/ spáchal ako mladistvý.

Vzhľadom na vyššie uvedené je zrejmé, že v prípade odsúdeného sú splnené podmienky pre zahľadanie odsúdenia v zmysle § 121 ods. 1 Tr. zákona v prípade odsúdenia uvedeného pod bodom 3 registra trestov a zároveň aj čiastočne v prípade odsúdenia uvedeného pod bodom 4 registra trestov, a to pokiaľ ide o skutok pod bodom 9/ rozsudku. Napriek uvedenému však dospel súd k záveru, že u odsúdeného nedošlo k zahladeniu uvedených odsúdení v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia. Podľa názoru súdu tomu bráni ust. § 93 ods. 2 Tr. zákona, v zmysle ktorého ak sa páchatel'ovi uložilo viac trestov popri sebe, nemožno odsúdenie zahladiť, kým neuplynie doba na zahľadanie trestu odňatia slobody podľa § 92 ods. 1 Tr. zákona, ak bol uložený. Z uvedeného ustanovenia totiž vyplýva, že odsúdenie možno zahladiť iba ako celok, a teda ak bolo popri sebe uložených odsúdenému viacero trestov, možno zahladiť odsúdenie iba v prípade ak sú splnené podmienky pre zahľadanie vzťahujúce sa na všetky tresty. V tomto súd poukazuje aj na judikát R 35/1983, v zmysle ktorého: „Zahladiť možno len celé odsúdenie, nie iba jeho časť, vzťahujúcu sa na niektorý z viacerých trestov, uložených popri sebe § 70 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona č. 140/1961 Zb. (teraz § 93 ods. 2 Tr. zákona). Ustanovenie § 70 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona č. 140/1961 Zb. sa použije primerane aj v prípade, keď bolo páchatel'ovi uložených viac trestov popri sebe, z ktorých niektoré sa zahladzujú výkonom súdu, iné zo zákona.“ (citované: Trestný zákon, Všeobecná časť, Komentár - I. diel, I. vydanie rok 2010, str. 608).

Z vyššie uvedených skutočností vyplýva, že v prípade odsúdenia vo veci Okresného súdu Trenčín sp. zn. 4T/465/1988, ktoré je v odpise registra trestov vykázané ako dve samostatné odsúdenia uvedené pod bodom 3 a 4, nie sú splnené podmienky preto aby bolo odsúdenému predmetné odsúdenie zahladené ex lege v zmysle § 121 ods. 1 Tr. zákona, a to z dôvodu, že odsúdený skutky 2/ a 8/ rozsudku nespáchal ako mladistvý. Súd zároveň upozorňuje, že odsúdený má síce v odpise registra trestov v súvislosti s trestnou vecou Okresného súdu Trenčín sp. zn. 4T/465/1988 vedené dva samostatné záznamy (bod 3 a 4), avšak uvedené záznamy sa neposudzujú samostatne, ale ako celok, pretože sú výsledkom jedného odsúdenia na základe rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 4T/465/1988 zo dňa 18.05.1989 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4To/11/1989 zo dňa 31.01.1989, v rámci ktorého mu boli uložené dva samostatné tresty odňatia slobody. Vzhľadom na vyššie uvedené súd dospel k názoru, že v prípade záznamov vedených v registri trestov pod bodom 3 a 4 nedošlo k ich zahladeniu priamo zo zákona.

Súd uzatvára, že podmienkou pre zahľadanie uvedeného odsúdenia v prípade záznamu 3 a 4 tak bude, aby v prípade trestu, na ktorý sa nevzťahuje § 121 ods. 1 Tr. zákona, t. j. trestu pod bodom 4 registra trestov, viedol odsúdený riadny život počas doby určenej v zmysle § 92 ods. 1 Tr. zákona.

III. Skúmanie vedenia riadneho života

Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy, keď nedošlo k zahladeniu odsúdenia amnestiou prezidenta a ani ex lege v zmysle § 121 ods. 1 Tr. zákona, súd skúmal v zmysle § 92 ods. 1 Tr. zákona vedenie riadneho života odsúdeným po jeho prepustení z výkonu trestu odňatia slobody.

Súd v prvom rade zisťoval dobu, počas ktorej mal odsúdený na účely zahľadania viesť riadny život, pričom dospel k záveru, že vzhľadom k tomu, že odsúdený v prípade záznamu pod bodom 4 registra trestov vykonával trest odňatia slobody dobu, ktorá neprevyšuje 1 (jeden) rok, je tak pre účely zahľadania potrebné, aby odsúdený viedol v zmysle § 92 ods. 1 písm. c) Tr. zákona riadny život nepretržite po dobu najmenej 3 (troch) rokov od času kedy bol prepustený z výkonu trestu odňatia slobody.

Pokiaľ ide o námietku odsúdeného vyjadrenú v jeho sťažnosti (č. I. 60), v ktorej poukazoval, že na účely zahľadania v zmysle § 92 ods. 4 Tr. zákona mu postačuje vedenie riadneho života po dobu 1 rok, súd sa s uvedeným nestotožnil. V prvom rade súd uvádza, že odsúdený nesprávne vykladá ustanovenie § 92 ods. 4 Tr. zákona v tom zmysle, že stotožňuje dĺžku zmierneného trestu amnestiou s dobou, počas ktorej má viesť páchatel' trestného činu riadny život na účely zahľadania. V tomto súd poukazuje, že doba, ktorú je obvinený povinný viesť riadny život je upravená v ust. § 92 ods. 1 Tr. zákona, pričom zákon upravuje celkom tri doby, a to dobu najmenej 3 rokov pre tresty odňatia slobody neprevyšujúce 1 rok, dobu najmenej 5 rokov pre tresty odňatia slobody prevyšujúce 1 rok a neprevyšujúce 5 rokov a dobu najmenej 10 rokov pre tresty odňatia slobody prevyšujúce 5 rokov. Pokiaľ ide o ust.

§ 92 ods. 4 Tr. zákona to upravuje spôsob určenia doby pre vedenie riadneho života v prípadoch, keď odsúdený nevykoná celú dĺžku uloženého trestu odňatia slobody s tým, že doba pre vedenie riadneho života v zmysle § 92 ods. 1 Tr. zákona sa určí nie podľa dĺžky uloženého trestu v odsudzujúcom

rozhodnutí, ale podľa dĺžky trestu, ktorý odsúdený aj reálne vykonal. V prípade odsúdeného to znamená, že pokiaľ by nedošlo k zmierneniu jeho trestu vo výmere 3 rokov amnestiou a odsúdený by celý tento trest vykonal bol by povinný viesť riadny život pre účely zahľadania najmenej po dobu 5 rokov (§ 92 ods. 1 písm. b/ Tr. zákona). Nakoľko však u odsúdeného došlo k zmierneniu uloženého trestu odňatia slobody na 1 rok, ktorý trest odsúdený aj vykonal, je tak pre účely zahľadania potrebné aby odsúdený viedol riadny život najmenej 3 roky (§ 91 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona).

Vzhľadom na uvedené súd skúmal vedenie riadneho života u odsúdeného v období od 18.08.1997, t. j. od dňa kedy vykonal posledný nepodmienečný trest odňatia slobody uložený mu vo veci Okresného súdu Trenčín sp. zn. 4T/465/1988 (bod 4 registra trestov), do 18.08.2000, pričom z odpisu registra trestov (č. I. 51) a z vyžiadaného rozhodnutia (č. I. 33) zistil, že:

- dňa 30.11.1997 spáchal trestný čin lúpeže podľa § 234 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona č. 140/1961 Zb., trestný čin obmedzovania osobnej slobody podľa § 231 ods. 1 Tr. zákona č. 140/1961 Zb. a trestný čin krádeže podľa § 247 ods. 1 písm. d) Tr. zákona č. 140/1961 Zb., pre ktoré bol uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/50/1998 zo dňa 27.03.1998, právoplatným dňa 23.04.1998.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti je zrejmé, že odsúdený v uvedenej dobe riadny život nevedol, keď sa dopustil ďalšej úmyselnej trestnej činnosti. Súd uvádza, že v prípade ak odsúdený v určenej dobe nevedol riadny život, sa plynutie tejto doby prerušuje, a táto začína plynúť od začiatku, a to od dňa nasledujúcom po dni kedy došlo ku konaniu, pre ktoré možno mať za to, že odsúdený nevedol riadny život, napr. odo dňa nasledujúcom po dni kedy odsúdený spáchal ďalší trestný čin či priestupok.

V danom prípade tak odsúdenému plynula nová doba pre vedenie riadneho života, a to od dňa 01.12.1997, teda deň nasledujúci po spáchaní posledného relevantného porušenia zákona (v tomto prípade od spáchania trestného činu vo veci Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/50/1998), pričom koniec tejto doby pripadol na deň 01.12.2000.

Súd tak skúmal vedenie riadneho života od dňa 01.12.1997, pričom z nariadenia výkonu trestu odňatia slobody vo veci Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/50/1998 zo dňa 27.04.1998 (č. I. 35) zistil, že odsúdený bol v predmetnej veci vo väzbe od 30.11.1997 až do 27.04.1998, kedy v predmetnej veci nastúpil na výkon trestu odňatia slobody, ktorý vykonával až do 14.06.2007 kedy bol podmienčne prepustený uznesením Okresného súdu Trnava sp. zn. 1Pp/82/2007 zo dňa 14.06.2007 (č. I. 36). Z uvedeného tak vyplýva, že v prípade novo určenej doby pre vedenie riadneho života odsúdený nebol na slobode ani jeden deň.

Súd vyslovuje právny názor, že v prípade pokiaľ sa odsúdený nachádza vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody dochádza k prerušeniu plynutia doby, počas ktorej má odsúdený nepretržite viesť riadny život v zmysle § 92 ods. 1 Tr. zákona. Súd vychádza zo skutočnosti, že účelom uvedeného ustanovenia je preukázanie schopnosti odsúdeného viesť riadny život v podmienkach po jeho prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, t. j. v podmienkach na slobode. Inými slovami u odsúdeného sa počas plynutia uvedenej doby sleduje či došlo k naplneniu účelu trestu v tom smere, či trest mal na odsúdeného prevýchovný charakter a ten je následne schopný v podmienkach mimo ústav na výkon trestu, kde je pod neustálym dohľadom, dodržiavať právny poriadok. Práve skutočnosť, že odsúdený je vo výkone trestu pod neustálym dohľadom a tak povediac mimo „reálny“ svet, vylučuje možnosť plynutia doby pre vedenie riadneho života počas obdobia, kedy sa odsúdený nachádza vo väzbe či vo výkone trestu odňatia slobody. Obdobne sa k prerušeniu plynutia doby pre vedenie riadneho života vyjadril aj Najvyšší súd Českej republiky v uznesení sp. zn. 8Tdo/213/2015 zo dňa 29.04.2015, ktorý uviedol, že „pobyt vo väzbe v súvislosti s trestnou činnosťou, pre ktorú bol obvinený následne právoplatne odsúdený, prípadne pobyt vo výkone trestu odňatia slobody, nemožno z hľadiska podmienok zahľadania odsúdenia považovať za riadny život v zmysle ustanovenia § 105 ods. 1 Tr. zákonníku (obdobné ust. k § 92 ods. Tr. zákona - poznámka súdu). Napriek tomu, že doba potrebná pre zahľadanie odsúdenia začala plynúť dňa 23.06.2012, t. j. deň potom, čo obvinený dokončením konania pri poslednom útoku spáchal zločin podvodu podľa § 209 ods. 1, ods. 2, ods. 4 písm. d) Tr. zákonníku, vzatím obvineného do väzby bola prerušená, čím z hľadiska § 105 ods. 1 Tr. zákonníku stratila svoj význam.“

V danom prípade tak odsúdenému plynula opätovne nová doba pre vedenie riadneho života, a to od dňa 14.06.2007, teda od dňa kedy bol odsúdený podmienene prepustený z výkonu trestu odňatia slobody vo veci Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/50/1998 s tým, že koniec tejto doby pripadol na deň 14.06.2010.

Súd tak skúmal vedenie riadneho života od dňa 14.06.2007 do 14.06.2010 pričom z odpisu registra trestov (č. I. 51) a z vyžiadaných rozhodnutí (č. I. 37, 38 a 46) zistil, že:

- dňa 28.12.2007 spáchal prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zákona, pre ktorý bol uznaný vinným trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T/101/2009 zo dňa 13.08.2009, právoplatným dňa 27.10.2009,
- dňa 01.06.2009 spáchal zločin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 188 ods. 1 Tr. zákona, prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 219 ods. 1 Tr. zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, pre ktoré bol uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/140/2009 zo dňa 05.03.2010 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 3To/51/2010 zo dňa 10.06.2010.

Vzhľadom na vyššie uvedené je zrejmé, že odsúdený opätovne nevedol riadny život ani v rámci ďalšej novo určenej doby pre vedenie riadneho života, keď sa dopustil ďalšej úmyselnej trestnej činnosti. V danom prípade tak odsúdenému plynie nová doba na vedenie riadneho života, a to od dňa 02.06.2009 teda deň nasledujúci po spáchaní posledného relevantného porušenia zákona (v tomto prípade od spáchania trestného činu vo veci Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/140/2009).

Súd tak skúmal vedenie riadneho života od dňa 02.06.2009, pričom zo skráteného výpisu klienta (č. I. 31) a nariadenia výkonu trestu vo veci Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/140/2009 zo dňa 10.06.2010 (č. I. 50) zistil, že odsúdený bol už dňa 04.06.2009 vzatý do väzby vo veci Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/140/2009, pričom väzba začala dňa 01.06.2009 a následne dňa 05.03.2010 nastúpil na výkon trestu odňatia slobody vo veci Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T/101/2009. Následne nastúpil dňa 10.06.2010 na výkon trestu odňatia slobody vo veci Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/140/2009, ktorý má predpokladane vykonať dňa 01.06.2034. Z uvedeného tak vyplýva, že v prípade novo určenej doby pre vedenie riadneho života neuplynul u odsúdeného ani jeden deň, keďže ten sa nachádzal vo väzbe a následne vo výkone trestu odňatia slobody, kde sa t. č. aktuálne stále nachádza, pričom nová doba pre vedenie riadneho života začne u odsúdeného plynúť až po jeho prepustení z výkonu trestu odňatia slobody.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti je zrejmé, že odsúdený doposiaľ nevedol v podmienkach na slobode po jeho prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, ktoré odsúdenie žiada zahľadiť, nepretržite riadny život po dobu najmenej 3 rokov v zmysle § 92 ods. 1 písm. c) Tr. zákona a preto súd žiadosť odsúdeného o zahľadanie odsúdenia zamietol. Súd dodáva, že odsúdenému začína plynúť doba pre vedenie riadneho života odznova až po jeho prepustení z výkonu trestu odňatia slobody.

IV. Záver

Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam súd dospel k záveru, že v prípade odsúdeného I. nedošlo k zahľadaniu odsúdenia vo veci Okresného súdu Trenčín sp. zn. 4T/465/1988 ex lege v zmysle § 121 Tr. zákona, zároveň odsúdený II. nie je účastný v prípade tohto odsúdenia amnestie prezidenta ČSSR zo dňa 01.01.1990 s účinkom, že sa na neho hľadí ako by nebol odsúdený (výrok II.) a nakoniec III. súd zamietol žiadosť odsúdeného o zahľadanie predmetného odsúdenia v zmysle § 92 ods. 1 písm. c) Tr. zákona, keď odsúdený nevedol riadny život po dobu vyžadovanú zákonom (výrok I.).

Poučenie:

Proti výroku I. a II. tohto uznesenia je možné podať sťažnosť do 3 (troch) pracovných dní odo dňa jeho oznámenia (doručenia) prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne. Podaná sťažnosť má odkladný účinok.